

CSONTOS JÁNOS

Tétova triptichon

*Belemerültem szép dió-szemedbe
Benne volt kicsinyt a táguló világ
Nem torzíthatják fáradt iriszemre
Az elcsúszó csalfa dioptriák*

*Szép dió-szemedet rozzant Arkhimédesz
Kozmosz-origóként követem
Míg el nem ragad a színehagyott Hádesz
Szívem ifjú marad ráncos-öregem*

*

*Ura voltam még térnek és időnek
Ki-be jártam a szivárvány alatt
Nem rettegtem a pókok körbeszőnek
Miért is vetne rám árnyékot a Nap*

*S összecúsztak bár kajla koordináták
S kasztanyettájában botladozom
Bíztam benne az idő ura átlát
S megnyitott terét mégis megkapom*

*

*Látod látod az aljanincs egekben
Felhőt súrol az óvatlan kobak
Élhetnéd-e a hanyatlásod szebben
Dekadens üdvtan bágyadt gondolat*

*Láthatnád vajon a legvégső bucskát
Lesz-e sikoly derűs ováció
Fejedbe húzod a teleizzadt kucsmát
S homlokodon csókol a gravitáció*